

uforsvarlig Risiko. Jeg skal i denne Forbindelse ogsaa gøre opmærksom paa, at det Mindretal, som det ærede Medlem fra Veringe (Jensen-Sønderup) var Ordfører for sammen med det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen), stærkt paapeger Nødvendigheden af at reservere Midler til Prioritetslaan og beklager, at Sparekasserne ikke har Midler nok til at yde disse Prioritetslaan. Desuagtet foreslaar man at lade Sparekasser diskontere Veksler for en Del af de Penge, som de altsaa ikke har nok af til at yde Prioritetslaan. Imidlertid, jeg ser ikke nogen Mulighed for, at jeg vedblivende kan modsætte mig et saadant Ændringsforslag, som dog til syvende og sidst ikke er afgørende. Det vil i saa Henseende dog have nogen Betydning, at man ved Sparekasseinspektørens Virksomhed vil faa Lejlighed til at følge, hvorledes Sparekasserne i Tidens Løb vil udnytte den Tilladelse, der saaledes gives dem. Og det kunde dog være, at man paa et senere Tidspunkt vilde træffe Rigsdagen villigt til at tage Forholdsregler mod et saadant Misbrug af Sparekassevirksomheden, hvis det skulde vise sig nødvendigt.

Ændringsforslaget Nr. 2, som er stillet af Udvalget, hvorefter Sparekassegaranterne skal have Adgang til at faa et Udbytte, der kun ligger 1 pCt. ud over den højeste Indlaansrente, der gives Sparerne, har jeg ikke noget som helst at indvende imod. Under Nr. 3 er der stillet det meget omtalte Ændringsforslag om en ligelig Begrænsning af Indlaansrenten for Banker og Sparekasser, et Forslag, af hvilket Stempelbegunstigelserne for Bankernes Kontrabøger er gjort afhængig. Om dette Forslag skal jeg nøjes med at henvise til mine Udtalelser i Fjor. Jeg mener, det er en Plet paa Loven. Men da ogsaa Solen har Pletter, skal jeg ikke heller modsætte mig dette Ændringsforslag, om hvilket jeg har den Mening, at det vel ikke udtrykker nogen som helst rationel Tanke, men er et Forsøg paa en praktisk Forholdsregel, der efter min Opfattelse og Forhaabning ikke vil komme til at gøre Skade.

Til § 3 er der stillet et Ændringsforslag under Nr. 4 af hele Udvalget, hvorved det tillades, at Uddrag paa Kontrabøger kan ske ved Check. I selve Lovforslaget er der en Bestemmelse i § 3, der lyder saaledes: „De paa Sparekassebøger eller Indlaansbevis gjorte Indskud kan kun hæves mod samtidig Afskrivning i Sparekassebogen eller paa Indlaansbeviset“.

Denne Bestemmelse er indsat i sin Tid paa min Foranledning, fordi jeg ud fra mit rent praktiske Kendskab til Bankers og Sparekassers Teknik mente, at det er en uheldig Form, hvorunder Checkforretningen drives. Jeg har imidlertid maattet finde mig i, at man lige til de allersidste Dage vedblivende beskylder mig for, at jeg med denne Bestemmelse vil hindre Checkforretningen, medens det afgjort har været min Hensigt at fremme Checkforretningen og kun at faa den lagt over i en passende teknisk Form. Det synes saaledes ikke at være muligt at faa den Forstaaelse af Bestemmelsen slaaet fast. Man frygter, at der ved denne Bestemmelse vil lægges Checkforretningen Hindringer i Vejen. Jeg har gjort, hvad jeg har kunnet for at faa udryddet denne ulogiske Forretningsmetode fra Bankernes og Sparekassernes Omraade. Det lykkes altsaa ikke, og det vil jeg saa finde mig i. Kun maa jeg sige, at det forekommer mig, Udvalget kunde være gaaet den langt kortere Vej at stille Ændringsforslag om, at de to saa stærkt misforstaaede Linier i Lovforslaget skulde udgaa.

Til § 4 er der af et Mindretal stillet Ændringsforslag om en ny Fremgangsmaade ved Valg af Direktion i de saakaldte selvsupplerende Sparekasser. Ogsaa om dette Forhold har jeg udtalt mig meget udførligt i Fjor, og jeg tror, jeg tør nøjes med at henvise til disse Udtalelser. Jeg kan ikke indgaa paa det Ændringsforslag, Mindretallet har stillet, jeg mener, det ikke er berettiget at forlange, at Rigsdagen, Amtsraad og Kommunalbestyrelser foruden Ministeriet skal give sig af med at vælge Bestyrelsesmedlemmer til Sparekasserne. Det er efter min Mening altfor langt at gaa i Retning af at lade offentlige Myndigheder foretage saadanne Valg. Ikke heller kan jeg billige det Ændringsforslag, der er stillet af et Flertal under Nr. 6, men paa den anden Side, skulde dette Ændringsforslag blive vedtaget — det er jo overensstemmende med, hvad Bank- og Sparekassekommissionen i sin Tid foreslog —, er det noget, jeg kan finde mig i. Under Nr. 7 er der stillet et Ændringsforslag om, at Embedsmænd, der udøver Dommervirksomhed, ikke kan have Sæde i en Sparekasses Bestyrelse eller Direktion. Den Tanke, som ligger til Grund for dette Ændringsforslag, kan jeg fuldstændig tiltræde, jeg finder det ret urimeligt, at en Dommer, som jo meget ofte kan komme til at dømme mellem en Sparekasse og dens Kundekreds, har Sæde i Sparekas-